

stødt stærkest an, det, Folk var mest misfornøjede med i vor Boliglovgivning, var Nævnene. Det tror jeg ikke, det ærede Medlem har Ret i. Der var maaske til at begynde med nogen Utilfredshed med Nævnene, fordi de i nogen Grad misforstod deres Opgave, som om de absolut skulde holde Huslejen nede paa det Standpunkt, hvorpaa den stod. Men senere er der kommet et ændret Syn paa Nævnene, og der er i mange Grundejerkredse megen Tilfredshed med deres Afgørelser. Det, man er mest utilfreds med i vor Boliglovgivning, er, at en Grundejer ikke har Ret til at frigøre sig for en Lejer, som han ikke kan komme ud af det med. Det er ikke Nævnene, ej heller det Beløb, de faar i Husleje, Grundejerne er utilfredse med. For det store Flertal af Grundejere er Opsigelsesretten det Klenodie, de værner stærkest om, og det, der vækker den største Utilfredshed, er, at de ikke kan faa den Ret tilbage. Derimod kunde jeg meget vel tænke mig, at man, naar Opsigelsesretten er frigivet, og vi kan tage den Opgave op at værne Lejerne mod ublu Lejefordringer, da under en eller anden Form har et Nævn — for jeg tror ikke, man kan overlade det til Domstolene —, der kan optræde som den, der afgør, hvor meget man maa forhøje Lejen. Det er derfor, jeg siger, at jeg tror ikke, den ærede Ordfører har Ret i den Betragtning, at det er Nævnene, man særlig er utilfreds med. Nej, det er det, at Opsigelsesretten er berøvet Grundejerne, og andre Ting, men ikke specielt Nævnene.

Med Hensyn til den Maade, hvorpaa denne Sag er forløbet indenfor Udvalget, vil jeg sige, at selv om man i øvrigt kan mene, at visse Overenskomster bedst afsluttes udenfor Udvalgene, tror jeg dog, man gennemgaaende vil være enig om, at visse formelle Hensyn maa der tages, mere end det er sket ved denne Sags Behandling i Udvalget.

Ordføreren (Godskesen): Som jeg tidligere har haft Lejlighed til at udtale, mener jeg i Modsætning til det ærede 8de Medlem for 5te Kreds (Johannes Jensen), at det netop er Nævnene, der har vakt Anstød. Derfor er det ogsaa, det er foreslaaet i Folketinget og senere af mig at

afskaffe eller rettere undlade at genoplive Nævnene udenfor København. Da jeg nu har den Mening, at det netop er Nævnene, som har vakt Anstød, vil det let forstaaes, at jeg har antaget, at naar man rettede Spørgsmaal til Kommunalbestyrelserne, vilde man faa Besvarelser, der vilde understøtte Nævnens Afskaffelse eller Ikke-Genoplivelse. At man gik den Vej at rette Spørgsmaal til Kommunalbestyrelserne, var ganske naturligt, thi Forholdet var jo det, at den højtærede Indenrigsminister havde modsat sig Ændringsforslaget i Folketinget. Han stod altsaa paa det modsatte Standpunkt af det, hvorpaa jeg stod. Jeg ønskede at hævde mit Standpunkt, som man let vil forstaa, og underbygge det paa bedst mulig Maade, og jeg mente, at dette kunde ske ved, at man udsendte disse Spørgsmaal til Kommunalbestyrelserne. Jeg nægter ikke, at de ogsaa i øvrigt kunde have Interesse ved den endelige Ordning — det har jeg tværtimod sagt —, men jeg mente, at i det Øjeblik, der var Spørgsmaal om Forlængelse, var det her, jeg særlig vilde søge Interessen.

Men naar saa den højtærede Indenrigsminister siger: Ja, nu tager jeg Ændringsforslaget — saa bortfalder jo Grunden til at søge mit Standpunkt underbygget, og der var saa meget mindre Grund til at lade Sagen hvile længere, som det jo dog sikkerlig vil medføre adskillige Ulemper, hvis man lader Sagen hvile i Rigsdagen i Maanedsviis, inden den kommer til Afgørelse. Jeg tror derfor heller ikke, der kan rejses nogen som helst Indvending mod den Maade, hvorpaa Forhandlingerne er ført i Udvalget. Og naar det ærede Medlem siger, at man skulde iagttage mere formelle Hensyn, ved jeg egentlig ikke rigtig, hvad dermed menes. Naar der er stillet Ændringsforslag, og der bliver sagt af Ministeren: Nu accepterer jeg det, saa synes jeg, alt er i Orden, og at den, der har stillet Ændringsforslaget og ønsket det fremmet, vel dermed kan slaa sig til Ro.

Indenrigsministeren (Hauge): Jeg skal ikke indlade mig i nogen vidtløftig Diskussion om hele Boligspørgsmaalet, det synes jeg ikke Tiden er inde til, vi kommer